

«още нѣколко минути да живѣе те : Вы ся намирате
«въ пълно памѣтствованіе ; знаете, защо сега вечъ нѣма
«никаква надежда, и азъ ся надѣя, чи ще да за ищете
«да ся воспользуйте съ тѣя часове въ послѣдня бе-
«сѣда съ Наслѣдника Вашего Престола. Найпосле азъ
«Ви обявихъ правда та, всичка та правда, и зато що
«Ви зная и любя.» Государь слушаше съ вниманіе со-
вершено спокойно. Докторъ-атъ неможе вечъ да удър-
жава свои те сълзы ; Государь примѣти това, подаде му
рѣжка и рече : «Благодара.» — Минаха още нѣколко ми-
нуты въ мълчаніе. После Императоръ рече доктору :
«Выкнете старый-атъ Ми сынъ.» Когато Лейбъ-докторъ-
атъ испълни това порѣчванье, Государь пакъ съ обычный-
атъ Свой гласъ придаде : «да не забравите да прово-
«дите и за други те Мои Дѣца, за сына Ми Констан-
«тина ; само по пазете Императрица та.» Той Самъ
обяви за ради Своя та близка смъртъ на нѣжно любимый-
атъ Свой сынъ, и понеже ся боеше да не уплаши
Императрица та, придаде : «Надѣя ся, чи Ты нищо
«неси казалъ и нещешъ да кажешъ на Майка Си.» За
това ся боеше и Велика та Княгиня Марія Николаевна,
коя то ся намираше отъ всички те по близу до одая та
на болный-атъ. Тя говореше доктору : «какъ щемъ
«ныя да приготвимъ Мама?» Но Христіанска та Су-
пруга, Христіанска та Царица вечъ беше за всичко
готова, и Государь не ся удиви като виде Императрица
та при Себе : Тя беше на Свое то мѣсто, държеше
рѣжка та, коя то И беше отдадена наедно съ сърдце то.
Духовникъ-атъ на Негово Величество сѣщо така беше